

de nuværende Forhold, med hvilke Skibsførerne ere fortrolige, medens man, saafremt Havnen udvidedes mod Vest, med Hensyn til Besejlingsspørgsmaalet vilde komme ud i det nye og uviste.

Hvad angaar Faren for Tilslikning, er der Grund til at nære større Frygt i saa Henseende ved en vestlig end ved en østlig Udvidelse. Der maa nemlig paaregnes en betydelig Oprunding i den paa skraa af Strømretningerne, i Vaddet udgravede Rende ind til den vestre Havns nordre Munding, hvilken Rende faar en Dybde af indtil 18 Fod under Vaddets Overflade. Og hvad angaar selve Havnen, tør det formodes, at Tilslikningen vil blive ringere, i alt Fald ikke større, i den østre Havn, der i sin fulde Bredde er aaben i begge Ender, saa at Strømmen igennem den faar et jævnt Løb, end i den vestre Havn, hvor Strømmen kun kommer til at passere en Smal Strimmel af Havnen, hvorved den kan faa rig Lejlighed til at aflægge det medførte Slik eller Sand i den Del af Havnen, hvor Vandet staar stille.

Med Hensyn til Isen bliver Forholdet formentlig det samme. Den østre Havn kan med Ebben lettere holdes isfri end den vestre, hvor Strømmen ikke helt kan hjælpe med.

Naar det til Fordel for den vestlige Havn er anført, at den ligger nærmere ved Dybet, forholder dette sig ikke saaledes; Afstanden fra f. Eks. 24 Fods Kurven er lige saa stor til den vestre Havns nordre Munding som til den nuværende Havns Munding.

Hvad angaar Pladsen i Land indenfor de nye Kajer, vil denne ved en østlig Udvidelse være fuldt saa udstrakt som ved en vestlig, og Sporanlægene kunne ordnes paa en langt mere tilfredsstillende Maade paa den østlige Havneplads end paa den vestlige, hvor Forbindelsessporene til Kajsporene maa krydse Pladsen paa skraa.

Den østre Havneplads ligger derhos i en bedre Forbindelse med Byen og Jernbanestationen. Vejen øst for de offentlige Slagtehus sætter Pladsen i en nær og bekvem Forbindelse med den østlige Del af Byen og navnlig med den Del af Bane-gaarden, hvor de hele Vognladninger trafikeres, og i det hele taget ligger den østre Havneplads langt nærmere ved de forskellige Eksportforretninger end den vestlige Havneplads, hvorved Kørselen med Eksportvarerne til Kajen bliver langt billigere.

Sluttelig skal som en ikke ringe Fordel ved den østlige Havn anføres, at den

ligger i umiddelbar Fortsættelse af den nuværende Havn, hvorved Betjeningen og Oversigten over de derhen hørende Forhold bliver meget lettere end ved den vestre Havn, der ligger fuldstændig adskilt fra den nuværende Trafikhavn.

Hvad angaar *Fiskerihavnens* Udvidelse, maa det formentlig, som ovenfor berørt, paa Forhaand anses for det naturligste, at Udvidelsen foregaar paa Stedet, fremfor at der andetsteds anlægges en helt ny Havn, hvor der da atter maatte bygges alle de Anlæg til Pakning og Forsendelse af Fisk og til Reparation af Fiskerfartøjer, som findes ved den gamle Fiskerihavn, og som kun i meget begrænset Omfang kunne flyttes derfra.

Allerede af den Grund vil det blive mindst bekosteligt at udvide den nuværende Fiskerihavn paa Stedet.

Men dertil kommer, at de foreliggende Forslag til Udvidelse af Fiskerihavnen paa Stedet give de bedste Muligheder for yderligere Udvidelser i Fremtiden.

Hvad ovenfor er sagt om Oprunding i Indløbet til den nordlige Munding i den vestlige Trafikhavn, gælder lige saa fuldt om Indsejlingen til den af Fabrikant Brinch foreslaaede Fiskerihavn.

Hvad angaar den Gennemstrømning igennem Fiskerihavnen, som vindes ved sidstnævnte Forslag, da bliver den, saaledes som Forholdene ere, neppe stor; og faar man ogsaa Strøm igennem Havnen, vil man med Ebbestrømmen faa Spildevandet fra to af Byens Hovedkloaker ind, hvilket sikkert gør mere Skade, end Flodstrømmen gør Gavn.

I det hele taget volde disse Kloaker, hvis Udløb fremfor alt maa holdes borte fra det Bassin, hvori Hyttefadene skulle henligge, store Vanskeligheder ved Planlæggelsen af et større Fiskerihavnsanlæg Vest for Havnen.

Det er ogsaa et Spørgsmaal, om der ved en saadan Gennemstrømning ikke vil aflejre sig Sand og Slik i Hyttefadebassinets netop der, hvor der ikke maa finde Afløsering Sted, og tilmed i et Bassin, hvor der af Hensyn til Fisken og til Vandets Renhed maa opmudres saa lidt som muligt og i alle Tilfælde kun paa de Tider af Aaret, hvor der ikke fiskes.

Det synes snarere det rigtigste i et saadant Havnebassin netop ikke at have Gennemstrømning, men at nøjes med den Friskning af Vandet, som Flodskiftet bevirker.

Hvad der langt mere skader Betingel-